

Миколая в гості дожидаємо, добрими і чемними зростаємо

Людмила ПРОЗОРОВА,
вихователька,
ЗДО № 38 "Попелюшка",
м. Мелітополь, Запорізька обл.

Мишенята Фантик, Фотік та Крихточка приїхали до бабусі на зимові канікули. Бабуся-мишка дуже зраділа онукам. На порозі старші братики і молодша сестричка обійняли свою бабусю з усіх боків, а та їх лагідно цілувала.

— Бабуню, а що ти нам смаченького приготувала? — після привітань запитали Фантик та Фотік, задержавши вгору свої цікаві носи і приношуючись до пахощів, які долинали з кухні.

— Та вже щось приготувала... — хитро всміхнулася стара миша. — Мерщій до столу!

Братикам не треба було двічі повторювати — уже за хвилину вони всілися за стіл, заставлений смаколиками, що їх приготувала бабуся.

— А ти чого до столу не поспішаєш? — здивовано запитала бабця Крихточку, яка залишилася біля неї.

Онучка несподівано дістала щось із кишені й простягнула старенькій:

— Люба бабусю, це тобі!

Розгорнувши аркуш, старенька побачила малюнок — вазу з гарними квітами, а біля неї шматочок сиру.

— Яка краса! — сплеснула лапками бабуся. — Невже ти сама так гарно намалювала?

— Так! — весело відповіла Крихточка. — Для тебе вчора весь вечір старалася!

— Моя голубонько! — обійняла її бабуся. — Таку красу слід неодмінно повісити в рамці на стінку! Надворі мороз, а в моїй нірці тепер справжнє літо!

Так, обійнявшись, вони і зайшли до кухні. Братики-мишенята уже встигли

скуштувати всього потроху, почубитись за шоколадку, яку не змогли поділити, і розлити чай. Бабуся швидко втрутилася і помирила непосид. За вечерею Фантик, Фотік та Крихточка із захватом розповідали про свій садочок, про те, чим вони займаються вдома, як із нетерпінням чекають зимових свят.

Після вечері бабуся запропонувала малятам погратися, а сама почала прибирати на кухні. Братики миттю вибігли до зали, а Крихточка залишилася і почала щось шукати в куточку.

— Ти щось загубила? — спитала малу бабця.

— А де в тебе віник стоїть? Я його щось не бачу...

— Та не треба, облиш, моя люба, я сама все зроблю! — усміхнулася старенька.

— Ні, бабусю, самій тобі буде важко, а я вже велика! — сказала Крихточка, піднявшись навшпильки, щоб здаватися вищою.

— Ну гаразд, гаразд, моя хазяєчко! — зраділа бабуся.

Так, удвох, вони вимили посуд, підмели підлогу і пішли до зали. Крихточка почала гратися з братиками, а бабуся сіла в крісло-качалку і продовжила своє в'язання, спостерігаючи за дітлахами й усміхаючись.

— Бабусю, а розкажи-но нам казку! Будь ласка! — попросила її Крихточка.

— Так, так! — весело пропищали братики.

— Ну що ж, добре! — погодилася старенька. — А яку казку вам розповісти?

— Та будь-яку. Ти все розповідаєш цікаво! — озвалися малята-мишенята.

— Ну, тоді я вам розповім не казку, а легенду. Підійдіть-но сюди, до вікна! — несподівано запропонувала бабця.

Вона розсунула штори і вимкнула світло. Мишенята побачили у вікні чудовий зимовий краєвид: вечірнє небо всіяне сотнями мерехтливих зірок, повний місяць заливає все навколо своїм холодним сяйвом, сніг іскриться, немов сріблястий килим...

— А чи знаєте ви, мої дорогі, яке завтра свято? — запитала онуків старенька.

— Так, день святого Миколая! Ми чекаємо подарунків! — радісно пропищали мишенята.

— А хочете, я розповім вам про Миколая? — спитала бабуся.

— Так-так, звісно! — малята всілися біля бабусі й приготувалися слухати цікаву історію.

— Колись дуже давно, — почала бабця, — в одній заможній родині зростав маленький хлопчик на ім'я Миколай. Він був дуже добрий, тихий та чуйний і відрізнявся співчуттям і великою любов'ю до людей. Коли його батьки померли, він продав маєток і роздав усі свої гроші біднякам, а сам став священником. Миколай був дуже віруючою людиною. Своїми молитвами зцілював сліпих, калік. Він приходив на допомогу бідним людям у найтяжчі хвилини життя і завжди так, аби його ніхто не бачив, потай. Коли знедолені знаходили біля своїх осель їжу, ліки, одяг або гроші, то навіть не знали, кому дякувати.

— А чому святий Миколай робив добрі справи потай? — спитала бабуся Крихточка.

— Мабуть, тому, що він був дуже скромною людиною і не прагнув слави. Він лише хотів, щоб люди, опинившись у скруті, не втрачали віри в добро та надії на краще.

Ану, мої золоті, скажіть бабусі, чи були ви цього року чемними, слухняними та добрими? Сьогоднішня ніч буде незвичайною. Кажуть, що в ніч на 19 грудня можна почути срібні дзвіночки, — то на санчатах їде святий Миколай із дарунками для діточок. Він заглядає в кожне віконце — чи не обминув

Запитання до дітей

- Як ви вважаєте, що саме кожне мишенята знайде вранці під подушкою?
- Хто з мишенят, на вашу думку, заслуговує на подарунок, а хто на різку? Чому?
- Як ви вважаєте, чи справді братики-мишенята вирішили змінитися? Чи вдасться їм це? Що для цього необхідно?
- На кого з мишенят схожі ви самі?
- Народна мудрість каже: "Доброта — це сонце". Ви згодні із цим? Доведіть свою думку.
- Як ви гадаєте, де живе доброта? Чи має вона колір? Як вона звучить?
- Які поради ви можете дати мишенятам? Придумайте завершення цієї казкової історії.

якусь дитину? Їдуть санчата поміж зірочками, перелітають із хмарки на хмарку — дзвоники ніжно відзвонюють, а старий Місяць весело усміхається. Він знає, що в цю ніч усі діточки будуть щасливі! До кожної дитинки навідується святий Миколай. Добрим і чемним діткам він кладе під подушку подарунки, а неслухам залишає різки... Ну от, уже час вам вкладатися у ліжечка. Солодких снів! — закінчила розповідь бабуся.

— Бабусю, а це правда про різку? — спитали її Фотік та Фантик.

— Авжеж що так, але вам нічого турбуватись, адже ви в мене чемні та добрі, еге ж? — відповіла старенька.

Мишенята-братики замислились. Траплялося, що вони сварилися між собою та з іншими малятами в садочку, не завжди слухалися, бували й жадібними, і ябедниками. Крихточка теж посерйознішала — вона хоч і не могла згадати, щоб когось скривдила, але не була впевнена, що завжди була чемною.

— Бабусю, а якщо дітки, які були не дуже слухняними та добрими, виправляться, святий Миколай принесе їм подарунки? — спитали братики.

— Миколай бачить серце кожного, читає думки, бачить наміри. Якщо хтось по-справжньому вирішив стати кращим і добрішим до інших, святий неодмінно про це знатиме, — відповіла бабуся.

— Добре! — полегшено зітхнули мишенята.

Невдовзі малюки вже вклялися в ліжка. Їм снився чудовий сон про Миколая, а за вікном посміхався повний Місяць... ●

Малюнки Марії Пилипенко

Палітра педагога 12 2020

Тема номера:
РОЗВАГИ ЗІ СНІГОМ

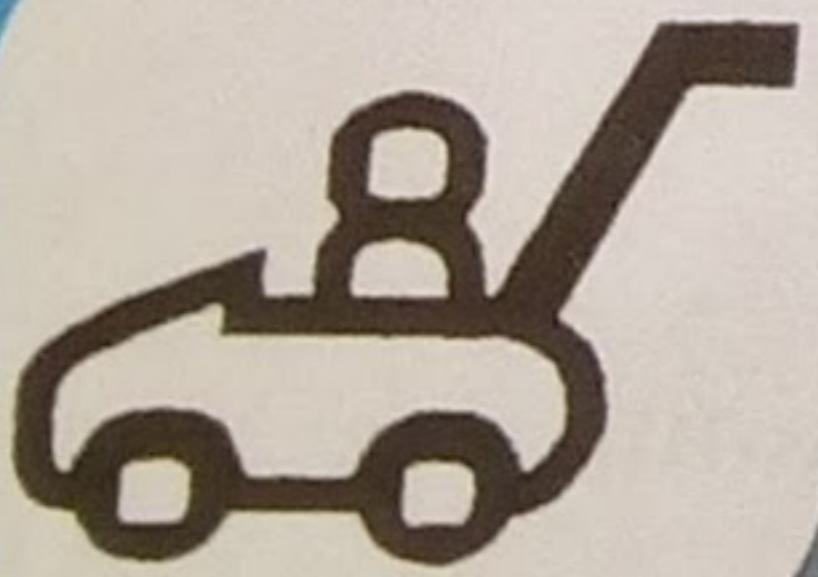
Природа

Образотворчість

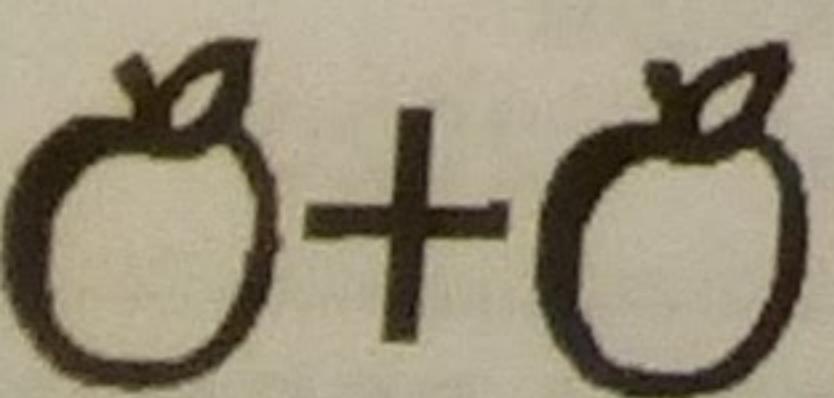
Світ гри

Ранній вік

Інтегрована
освіта

Математика

